

PUKHTO.NET

پښتو ډاټ نېټ

ډال يونه ليونه گرځه

عزيز مانيروال

ٲول حقونہ ء لئكونكى ءى

كٲاب ٲٲٲر ءءنہ

ء كٲاب ءوم	ءا لئونے لئونے ءر ءه
ء شاعر ءوم	ءءنء مائءءوال
ءوروءءكى	قام قلم صوابى
ء ٲاٲ كال	اٲرل ۲۰۰۹
ءءءاء :	۱۰۰۰ ءوكه
ٲٲه	۲۰۰ روٲے
كمٲوٲر	ءٲٲء الله
سءرٲانہ	ٲار محمد ءر كى - كمال
ٲاٲءى	ءانش كٲاٲءون، قصه ءوانى ٲٲٲئور

ء كٲاب ء مونءلو ءر ك

- ۱- ءونئور سءى بك ائءئسى، ٲٲٲئور
- ۲- ءانش كٲاٲءون قصه ءوانى، ٲٲٲئور
- ۳- كالء بك ائءئسى، شعرب ٲئور ائءئسى، صوابى

تروڻ

د اکمل لیونی په نوم

چې لکه د پنجارې غونډې د پښتو په
لارو کوڅو، پولو پټو، غرونو غارو د پښتو
او پښتو د سرلوړی د پاره کړجی.

مورتہ

زما موری کہ پئے کور وی کہ پئے گور ئی
ستاد پاکی مینی پور دے پئے ما پوری

منه

زده د خپل قدر من او خواخوږي ملگري

بناغلي ماجد خان (باجا صوابي)

ډېر ممنون يم چې د امريکا (بوسټن) په تېر او
رنگين ژوند کښې د خپلې مور ژبې پښتو سره د
مينې او پت پاللو په توگه زما د کتاب د چاپولو ضد
ترسره کولو سره دا ثابته کړه چې په رښتيا د
باکو خان نمرې دے.

عزيز مانير وال

سريزه

خليل جبران وائي ژبه داسې رېساب يم چې د قوت گل لاس
مې ټنگوي بڼه داسې شپېلۍ يم چې ددغه لوني ذات ساه زما
په ذات کښې زما ځي راځي.

او دې وخت چې زه د کوم تخليق کار د فن په حقله خپلو
لوستونکو سره خبره کوم، نو په هغه هم لويې ذات دغه پيرزوينه
کړې ده، ځکه خو هغه وائي کته چې

زما خالق زما اشنا دے سړې مه خوړوه

د پښتون رومانس ډکه دغه سندره چې اساس شي تپه ايز او
انداز شي سندرېز دے، د يو داسې شاعر د احساساتو هينداره
ده چې هم خپل اولس او هم خپلې خاورې سره لېونې مينه لري،
هم د جذبي اور او هم د خيال مستي لري. هم ټپي سياسي روزنه
شوې ده او هم د وطن د درخمو په مينه کښې د وطن په غرونو،
رغو، کلو او کوڅو کښې لېونې لېونې گرځيدلې دے

زما په خيال دا شاعري الهامي شاعري ده، خو زه چې د کوم
الهام خبره کوم، نو دا آسماني الهام نه دے، ددغه الهام
سرچينه د پښتونخوا غرونه، گلدرې، داکتاي او داکوڅي دي.
ددغه الهام سرچينه د شاعر مېړني ثقافت، تاريخي خاوره او
اولس دے اوس که د مزکي ددغه ټکلاگانو، ددغه جمال او
جلال آسمان سره څه تړون او څه رسته وي، شويېا دا الهام
آسماني هم دے او بيا مونږ دا وئيلې شو، چې زمونږ شاعر د

لېونې ذات شاگرد د دے او لکه د جبران دا دعوی کولې شی چې
 "زه داسې رباب یم چې د قوت کل لاس مې ټنگوی"

چا چې هم د هغه سندرېز غزلونه، لویې او نظمونه اورېدلی
 وی، نو دا به ئې ارومرو محسوس کړی وی، چې دغه هم د
 ابشار ترنم لری او هم د تورانکي د نغمې درد، هم د غره د ټپې
 مستی لری او هم د مېچجن د غرار خواږه لکه د غره د اوبو رڼه
 او د هر قسمه کثافت نه پاکه دغه شاعری چې هم لکه د چر د
 اوسو بهاندې بهېږي او هم په خپل ذات کېنې پرېوانه خواږه،
 نرمې او مینه لري او دا ځکه چې شاعر ئې ټگيالې دے، خو
 جنګيالې نه دے او دا ځکه چې دغه شاعر په روحاني توګه آباد
 او په فکري توګه مضبوط دے، چې په کومه شاعری کېنې د
 وطن توتان، مېوي، ناروګانې او شوملي هم خپل ځانونه په
 دومره فطري اندز ځاني کړي، چې پکېنې د پښتو زلمو
 ارمانونه او امېدونه هم لکه د ستورو څلېږي او چې پرې د
 پښتون جانان سور ساتو او سره لوبېته هم خوره وی او چې په خپل
 هر لفظ او هر حرف کېنې د بېلو، ناروګانو او تورانکو د سندرو
 موسيقيت او غنائيت لری، نو داسې شاعر ګڼ دې د کمپيوټر او
 ټيکالوجي دور کېنې هم د زرګونو زلمو په زړونو حکمراني
 کوی او هغوی ئې د ځان سره شعرونه په موبائلو کېنې خوندي
 کوي، نو دا ځه ناشونی او ناويانه خبره نه ده. داسې شاعری چې
 د فوکلور درجي نه رسېدلی وی نه څوک هېرولې شی او نه ئې
 وخت د پښو لاندې کولې شی ترڅو چې پښتون ژوند دے وی او
 ترڅو چې پښتو ژوندی وی، تر هغې به د عزيز سندرې هم
 ژوندي وی او هم دغه شان به د امېد او پښتون رومانس خواږه
 په منګلو منګلو وېشي

وخت پڻ مندهي کڻي سياست ۽ قام لياري نه، ۽ خان لپاره
کڻي ۽ نن سياسي فضا ۾ دوسرو polluted شوي ده، جي ۽ قام او
جهان خبره بس يو خوب او خيال ۽ ۽ اڳتي تي اوس تسر ۽
خانه چاپره چورلي، ننه پڻ تهر يگنبي دروغ ونيلى شي او عزيز ۽
دروغو او بي ايماني پڻ بوله هم نه ۽ ۽ تهر شو، خڪه زه وايم
جي عزيز ڪه منفرد ۽ ۽ هغه ڪه ۽ زلمو ۽ زره ۽ درزا ۽ ۽ عزيز
ڪه عزيز ۽ ۽ نو دا خڪه جي هغه ۽ خيل مور رهي ڊير خير او
منفرد شاعر ۽ ۽ عزيز ڪه اولسي شاعر نه ۽ ۽ نو دا اولس
شاعر ارومرو ۽ او ڪه هغه دا وائي جي ره شاعر نه به، نو دا
خه شوي خبره نه ده ۽ دشري اڪثرو لويو او مقبولو شاعرانو خيله
شاعري Divan ڪري ده، هغه ڪه خوشحال بابا ۽ او ڪه اقبال
او ڪه مرزا غالب

لکه غالب وائي

موسم سال سے ہمیشہ آبا سیدہ گری

کچھ شاعری ذریعہ روزگار نہیں ہے

حالاتکي ددغه ټولو نوم او مقام هم د خپلي شاعري په سبب
ژوند د دغې عزيزه خوشحال او اقبال نه د دغې، خو د خپل دور
په مقبول شاعر ضرور د دغې، نو ځکه پکښې دغه احساس
محبوبيت شته، خو لکه څنگه چې هغه خپل جانان ته وائي

خیر دے دے بل چاہے ہویت نہ ہو کر

زما پر پشوتہ ستا یاہد بیگلی دی

نو مونڊ ورتو هم وايو جي ڪٿڻ تي نه مني تو ڦير ڏي، ڊيل
ڇانهه پوئستنه اوڪرو، جي عزيز شاعر ڏي او ڪٿڻ نه؟ او ڪٿڻ ڏي،
نو ختگه شاعر ڏي؟

گوچی ہفتہ سرہ د خیلو ملگریو اکثریت سیاسی محاذ مائی

خوړلې ده او د خپل غرض سر کېدو نه پس سياسي بنديانو هغوی د خپل خيالي رياست نه لکه د افلاطون لځ اوباسلی دی. خو خپل سياسي فکر او آدرش فنکار عزيز له ډېر ځه ورکړی دی، ځکه خو هغه د مظلومي عقېدې سره په خپلو رواياتو او مقدساتو کلک ولاړ دی او د خپل ذات دغه مظلومو ستو هغه د يو انسان په حيث دومره مظلوم کړې دي چې چرې هم د وخت او حالاتو جبر ته سلامي شوې نه دي، ځکه خو د دومره اوږدې بې روزگاري او پريوانه معاشي مسئلو باوجود مونږ د هغه په شاعري کيښي د مايوسي، بې وسي او بې ارزي د تيارو په ځاني د اميد او همت رڼا وينو.

هغه چرې هم ځان مظلوم نه دي گڼلې، ځکه خو ئې د هر قلمه حالاتو په نږدې سينه ډال نيولې ده او ځکه د خپلو الهامي سندرو په ذريعه په پښتون وطن او پښتنو زلميو د اميد، مينې، همت او پښتون رومانس خواږه وېشي او هم دغه وجه ده، چې د هغه هر دويم، درېم غزل او لويه د فوکلور درجي ته ځان رسوي هغه د يو انسان په حيث د خپل دور د هر نږدې ښه او قام پرست فلمکار سندري خوښوي او دغه قلمي جدوجهد ئې قدروي خو د فنکار په حيث ئې اندز او اسلوب د هر چا نه پېل دي.

د هغه ځينې انقلابي او مزاحمتي نظمونه د هغه زماني پيداوار دي، چې کله هغه يو پرجوش انقلابي وو. پالېش، پالېش، دا ماشوم او ځينې نور ددې انداز او مزاج نور نظمونه او قطعي په دغه پرجوش دور کيښي ليکلې شوي دي، خو دغلته هم د هغه انداز او اسلوب دا بناتي چې سره محض نارې نه وهی، پکښي دښه يو جذباتي فنکار او ميچور انسان پټ دي. د هغه روح کيښي ناست

[illegible][illegible]

گوں سے ہم نے سوا لیا ہے

و روي که عمو هم به
عشق آي و
به و رسي
و چه حلقه حبي قسي
.....

[illegible]

نور الامین یوسف

شہادہ منصوص

4 2 4 5

ماہگ سوہ با او دو سوہ سرد بل ر سہل سوہ پوسہ سی
 حصی موہ پلاز سرد سہ کوں او د وریرو سزو د ما مو پوہ پوہ
 مقصد و مدگرو سہ جکری سکوہہ جوہ و ستر سہ رن کوں
 نہ دی پکار

ہر جاہ سہ مع سہ دی حسہ و سہ حسہ کوں د مقصد
 سہ ک ر سہ احسی ہم د عہ وجہ دہ حی سہ علقوہو کسی سہ حسہ
 سہ حسہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 سہ علی سہ پچیل حد سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ

سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 بروگرم سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 بروگرام سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 مصوغیہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 سہ گوہ کمی دہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 کدہ و سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 سہ عروہو سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ

د چہو پسی سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 معراج لیڈل غواری

د عریہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 جوہ تر حہ داسی حد سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
 دایہ سہ لگی حی دے حہ دے کہ حوئہ حہ سہ سہ
 پچلا عہ دے کہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ

عزیز زما پہ نیز

میرا یہ نام بھی ہے حکمِ بابر میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

میرا یہ نام بھی ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے
میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے میرا یہ نام ہے

غزل کبھی چہِ راخی

زب لعائن

خومرہ لونہ شاد دے

اظہار سی گر دے

مسمومہ گود دے

عقل حیران دے

لر رہ فہر وی

دہر مہر باند دے

دومرہ سوہرم

رحیم رحم دے

رمہ حال دے

رمہ حال دے

رحمة لعالمين

جي سارو دنيا ۾ جنهن ريس ريس شه
جهل ٻولھ پري ڪسي وڃي ڪٽي ڪٽي

هر ٻي ڏينھن ۾ ٺھي مظلوم ٻولھ ڏيئي شه
هر ڏينھن ۾ ٺھي رڳو ٻولھ ڏيئي شه

جو ڪنهن به ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن
جي سڀني ۾ ٺھي ڏيئي ڪنهن به ڪنهن ڪنهن

خوار ٿي سوڌ ڪلهه محڪمي ڪنهن ڪنهن ڪنهن
محمد ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن ڪنهن

زما وروہو

جنگ قل دے سساں وڑلے کبری
د ج ورو د ج حساں وڑلے کسری

جی امی رلمی رام پنه گولو لگی
بود مورد پنه درماں وڑلے کبری
جی بلارن سی بہ سرو سو کسی جی ووشی
سبمان پنه ہی سورن وڑلے کبری
جنگه جی سم ہم پستون ہم مسلمانیم
مومنان و دعان وڑلے کبری
رموہر مکہ و سمان وڑلے کبری
رموہر عربو کسی مارغان وڑلے کبری
د سرتور بابا د مسی مسکابو
د بابا د روح رمسان وڑلے کبری

سترگہ ورو، ژہ ورو، داشورو
فلسفہ د پچا حان وڑلے کبری

سمنی سږ ډي د وښو و م م م د ځ

ښو دره به ښي د سمنو و م م م د ځ

جمل سړي روښان د حسب لاش ر کوي

گلر جه د م م م م م م م د ځ

د سور و مې نظر حشر ن سولي

ر م د تلو م م م د ر ل م م م م د ځ

صحه جه به به هم ونګي

د لر م م م م م م م م م م د ځ

منګرو س د چا عرير محفل کسي

د زړه و م م م م م م م م م م د ځ

کله بگساده کله سار شى
دې سادې سوري حمد راشي

کله زم به لبون جوړوي
رڼه کسي جيانوسه دجه راشي

هغه چې ره سار قربان يادېدم
کش که هغه وجوبه ساد راشي

زم پسون لوڅ مانولې نه شى
پر کڼه هر څومره په ادا راشي

زړه گه چلې وسې انلوه
غرمه لکه که چېرې راشي

کس کہ می با شعہ مہمہ ولدے
ستہ ورہل می جاں مدہ ولدے

دہمہ مہمہ حہمی دکہ کرے
رمہ گہ دہی سرہہ ولدے

ہہ دہی ہہ کرے ہہ ہہ حہمہ حہمہ
سرہلی می ہہ ہہ تہہ مدہ ولدے

حہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ
ہہ ولدہ می ہہ ہہ ہہ ولدے

ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ
ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ ہہ

لویہ

یو حی مہہ خہہ لویہہ پسر وومہ

لالیہ زہ در سرہ خمہ

زہہ جگریر کسی دی بہہ سہ و پ نہہ

لالیہ زہ در سرہ خمہ

زما حاسہ گلائے سہ

بہہ رلمو کسی شاد رلمے نہی

ے بہہ گوگل کس مہی رہ گئے نہی

دستہی جاوری جہے نہی

زہہ پستہ بہہ دی پنے سرگو کسی سانمہ

لالیہ زہ در سرہ خمہ

حرر ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 موڙ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 جي سڳاڻي ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 رها ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

لاله زده ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

لاله زده ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ
 ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

لاله زده ڏسڻ ڏسڻ ڏسڻ

خوابي رلغي نې په مخ حوري وري شوي
اروگسي مي د ريه کړي وري شوي

د برړو ليوې سي ر به حور کړو
خه د سيسي خلي حوري دي راسي سوي

گلنه وس مړ د حور ده لهوتوبه
باحره نې حور رږ رمايه شوي

ر به اووايه کومه نندي لار شم
بولي لاري رانه ست کوخي کوخي شوي

هغه شپه د هر بدونه دد ررگيه
هغه شوبدي چي په شوبدو کبسي اودي شوي

په غرير رږه کسي مي ډبري حوصلې وي
خوحي رانه مخ مخ نوم بوگلي شوي

عالمو به به حر کرم عجب به ده
هم لوطو به م سوي هم يسته به ده

ست وعده چير سفت، حي محام کرم
د يستوپنه چه کسي سمدت به ده

تومتونه به سب سلسه کري
چي رم عا په دره کست دره به ده

قسمونه د وفادي واره مات کرل
به م بهري زم کدکه حوصله به ده

رلميتوب او به علنوب چي لپوي شي
د عربرد لپو به به چه گيله به ده

چرنہ چہی عرد محبت ولگی
دلنہ بہ ماہ سدی تو مت ولگی

کہ بشر دپ کہی سہی نوم و احلمہ
پہ رفیمہ موسم فیماہ ولگی

حسانہ ستا بہ محسور محفل کسی
پہ ماہ بدماہ د قسماہ ولگی

کلہ چہی چیلہ سی و سی وجہرم
مظلوم ژوندور رہ و حش ولگی

رہ د ستری زلمتوب سترگی دی
عرس بہ کلہ بہ ہمہ ولگی

تک

موری نسبی دعه می صد دے

حسلی ویم شورمه

د حیل فکر به دیوہ کسے

رلمینوب حوری کوومه

د جانان د خوانه لری

عیو سترگو به ر بیل شور

گرمی شوی می حرم کری

په بی سره ارمانونو

گورو رلفو کسے تبری وی

رنا گانی لتهوومه

خان د خانه خبروومه

خواسری راعوبوومه

د بیدار عقل پہ سترگو

د جانان لاری خارمہ

توڑی سپی د عہ می صد دے

کہ نہ ہر خومرد اور دہ سی

کہ نہ ہر خومرد حورہ سی

زہ د وہم نہ منکریم

زہ پہ مینہ قلندریم

رموہ سونی حوصلی دی

رموہ وسپی سی سر دی

راسرہ د زلمی فکر

بلی لاسو کسی دیوی دی

سور سحر نہ تنظر دے

موسرہ ہم کرے قرر دے

د سترې لاري سد کونو راتر عاړه وځي
د پاڅي ميسي نوموړو راتر عاړه وځي

رۀ درله د د در کوم سوډاۀ کيربه را کړي
د گ هگ د ژوندون غموړو راتر عاړه وځي

ما سره ور پي ر حجت شي جي مي خوا سره سي
م همدې همدې ازم نوموړ تر سره وځي

راځي چي چلې برخي وچېرود د کوڅه کسي
جي غاړې وکړو قسموړو راتر عاړه وځي

دا لہوے رږگے بلد دے رعدن بي نه شي
د چا رټلو څو نوموړو راتر عاړه وځي

عربز حبير دے بانړه ده ااسين په چيو
ساست سره لوظوړو راتر غاړه وځي

بس دے خمہ د جالو د دیب نہ
د نہ لری د جالو د دیب نہ

حسروہ می د ر د کھ پکھ شول
د زوولے د ر وود دیب نہ

سنری سیری برکالی می راویسیری
بہ پروند د د جویو د دیب نہ

ست ر تلوتہ لبولی سولے رپہ می
گلہ خی د دیب دیو د دیب نہ

لہونیہ گناہگار نی زری و شو
پہ عرب د قستو د دیب نہ

لویه

و غسده مې کړې س، و تل به ډک وومه

د سرو ګلونو نه جان نه

غبارې له سب به املونه خور وومه

د سرو ګلونو نه جان نه

سب به قسمه بعلتوب له

جیل به نصه رښتوب له

د سب خو سی جیل سړتوب له

رښتوب د دواړو لږتوب له

ده به برې حال له قسمونه سړ وومه

د سرو ګلونو نه جانانه

د مہی کور کسی مہ وسیرد
 جس د یو سل مہ مہ خار پرو
 دوزید مہ جل خار تہ مسخیرد
 مہ مہ یو سل مہ در پرو
 د سی مہ مہ یو لو ہم جو تہ مہ لرمہ
 د سرو گلو تہ نہ جانانہ

مہ لوی حیر مہ یو رو مہ
 مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 د حہ گ وید کسی کو حی مہ حیر مہ
 د سرو گلو تہ نہ جانانہ

د مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 د مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
 د سرو گلو تہ نہ جانانہ

منه به کچو کسي ښک ښک گلونه سپري نه سي
 ره به رپه کسي نه در را نه پډو به سپري نه سي

سي ولسي دي نه به نوبه بيه کړه
 رحمي گوگل کسي مي نرد رحمو سي نه سي

ما به خوړو خوړو خوړو نه دي مه علوه
 نه هو غمژن ژوندون براهه وځو به سپري نه شي

نه ور خط عتق مي دومره اعصاب مه کوه
 چرته ره نه د لېونوب رو به سپري نه سي

عمر نه ده ته سپري سوري خوړي مه بډوه
 خو چا به يه دي بروسي نو ظو به سپري نه شي

نه د جهان نه د جان قصه ده

دا مې د جلال سرتور رمان قصه ده

د وخت نه لږشو مې رېحې رېحې شو

بس د هغې خيسرې گور گور قصه ده

رمان د مسترې رېږه چاودلی روڼوون

خواره قسمه سېا په مان قصه ده

که نومې شومه نه که مسمه

دا حورمان د امتحان قصه ده

غريزه رېږه فلازولې نه شي

خه د وصال خه د هجران قصه ده

سم مرد گلوہ دی بہ نور و ریل کسی و سب سہ
یو اہر بولہ دی محفل عرل کسی و سب سہ

کہ محفل کسی مہی و ریل و سب سہ
بہ گوکہ بہ دی د سرگو حل کسی و سب سہ

بہی بہی بہی بہی و سب دی علولے بہ سم
سو لہوی بہ بہ بود محفل کسی و سب سہ

ہعی کوہی کلکہ کردہ مرد بہ سہری ہرل
رہ ورنہ مرد لونیہ ہر محفل کسی و سب سہ

د سوموہ می پسوں بہ گی لہ داد و رکوی
عریہ حیل خں بہ یہ حیل ہرل کسی و سب سہ

مکونړ غوندې مې خپل رڼه ورسره
خپله مې خپله خپله ورسره

مې خپله مې خپله مې خپله
مې خپله مې خپله مې خپله

مې خپله مې خپله مې خپله
مې خپله مې خپله مې خپله

مې خپله مې خپله مې خپله
مې خپله مې خپله مې خپله

مې خپله مې خپله مې خپله
مې خپله مې خپله مې خپله

دا ماشوم؟

دعه ماشوم حرسه دلري به راعه سڪري
خوبه سڀڄي دے حرسه وڀرے عهه علي سڪري
حسي نه حسي سڀي حامي گريوان شيدنه سڪري
د دور حسي روسدون لھو کسي مور دنه سڪري

به دک حكي ر ر کسي ڊر وڀر وڀر وڀر دے
سکے وجود به دنگو دنگه به سڀر وڀر دے
خون عه ريلے حل وهلے م و ر ر دے
سڀر احسا به ر ر وڀر به سڀر وڀر دے

ما اس ڊو ڪڍه به مڀو مڀو مالھ ر عه
ههه خوشحالھ سور ڊيوھي تومھ خوشحالھ ر عه
ما برې سوس وگه ڊگوم حاني جي جي حولھ ر عه
سڀر علي بلے غرسو سولے شوڙھ الھ ر عه

محال ني شته سي محاله رڀه چاودلے سڪري
دولو ڊو سڀو به چيڙو نگيندلے سڪاري

جانو به و سي . نه جون سڙگو سڙگو سولو
د چيل ناروغه لار قصه کوي حدبو سولو
هر چه به وري وري گوري سوسو سولو
ډير سړي سترې زوڼو زوڼو سوسو سولو

د حتمي غم دمور ولاړ د ناروغی غمونه
په ډي ماسود بدي رسيدی ډي ډي غمونه
وروري ورد گڼگي ري رسدگی غمونه
د روغه بچه ډاډي صمد سوي غمونه

ددسي ډار رسيدو وچکيدلې سکر ري
لکه جي خوب د قمبرو رسيدلې سکر ري

رڼا مضر دد به سړگو کسی سولوبه سماری
به غوچه غوچه زده د چيل ارم بوبه سماری
رڼا به لويې سړي سکر بربد موبه سماری
وړدو پډلا سوبه مانه جوبه سماری

و سي لار ډي به هو بل کسی کار کولې شمه
جاني پخولې شمه لومړی کسودنې شمه
دغه بيالي و پسي ورنه و سخته شمه
رنه حرار شومه حي او ډي به که غلې شمه

داسي ٻي ڪرڻ ڪرڻ ڏي ڪرڻ
 ٻي ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڏي ڪرڻ

ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ
 ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ

ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ
 ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ

ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ
 ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ

ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ
 ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ

ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ
 ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ ڪرڻ

دا بقیں می سل سہ سل دے
عرب روع سہ دے ن گل دے

ما تو کپی دی بر سوہ
سہ سہی سہی وریل دے
رور سہ ر سہ کرے س وی
سستو کسی د سہ دے
سہ سہی سہ سوہ کرم
سہی بر خسو عہد عدل دے
سہ سہ سہ سہ سہ سہ دی
رما رپہ د سہی عل دے
سہ چہی ر سہی وار خط سہ
دا حو ح محب خہ چل دے

سہ دیار سوہی حوری دی
سہ عربہ سہ سہ سہ دے

دوہ شعرونہ

رہ د وصال پہ شپہ ہجران ناروغہ کہے ہمہ
طالبہ بکار د حیل حاس ناروغہ کہے ہمہ

مسہ کوی ولی نہ مسہ نادی نہ بوہری
د سی ہونب ر داسی نادان ناروغہ کہے ہمہ

درې شعرونه

د دوران غمونه ډېسر شول
ست غمونه رښه هېر شول

خه تراخه وختونه ر علل
خه حوره وختونه تير شول

ناچاري رڼگه دې وچوډه
د عزيز نار د شمير شول

دُعا

چيل ماشو . و . گوگل حار نه دُعا چې ۳۱ ۱۲ ۱۹۹۲
باندې وليکلي شو،

که مړل به ډېر مړي .
چيل ستور حس مي مل دے
که گوگل دے او که بل دے
هر حېرمت گوگل دے

به ديلا د رږه درماني
گوگل حار حداني دې لوني کړه
نه سپني د حارني
گوگل حار حداني دې لوني کړه

ته احساس شي به خد به شي
 به د امن پيو ته شي
 خوښه شي ولوله شي
 د وطن به خنده شي
 د پيسو د نگرۍ به شي

گوگل حبه خدې دي موي که

د سرتوري جوړ خادر شي
 د عمر شي مور احمر شي
 احسنر شي د کتر شي
 د حل قام په عمه حمر شي
 د مې داسې مې ارم شي

گوگل حبه خدې دي لوني که

د حان سہی د چھان شی
 کہ گول حانہ یہ ریزہ حان سہی
 سورج سگالے خوان سہی
 سنگ باموس باموس د حان شی
 یہ سسوزنہ ودن سہی

گوگل حانہ خد نی دی لونی کہ

د "روس" د سیکسی ول شی
 د "رحمان باب" غزل سہی
 د "حوسن حمن" پنے پل شی
 "رحمت شاہ" عوسدی سائل شی
 د عربیہ رسوم و سنان شی

گوگل حانہ خد نی دی لونی کہ

سب يادونه ډېر حواره حواره لري
پهې مې به زوږل ژوږل رپه لري

کلی ته نې وړمه ورځې تلې ووم
ر غمه پرون س څومره سته لري

چرته چې د رڼا حېرې به کسري
هله برمنونه په چا سته لري

سو خلې س يو خلې ر وگوره
گراڼه ډېره گراڼه ست پرې څه لري

موږ غوسې د رڼو د دښ هاتو ته
عقل و مرغه کانه واره لري

هله به ملگرو ته غږير شمه
کله چې په فرمې و په لگي

قطعه

د لبوتوب د لبوالی د محسوری د ررگی
سہ پدہ کرخہ کسی تنہا د ور تمہی تکی

دومرہ حومح ریکسرن کر د سہ سہ مہوکی
د ب کی مہی خنکدن دے لاس و جسم بکی

رمب رنب رنب ملگرو د بیرو کلی کسی
خن بلول و ریگ بی حوروں سہ کوو

د بومتوبو الز موبو سہ سہوہ حور کپڑ
لگ کھ رپہ حودے دے سہ لوری د مرل سہ کوو

ونبله سسجه به خه حوربري
کله کله مي داره حوربري

هعه چي ووسمه به حوربري
هعه چي سه ويمه به حوربري

د حبل شاعر يکي به خه وواليم
کله حوربري کله به حوربري

بوه بوه د بلب بده د تبه
رلمه وجود مي په ماره حوربري

وعده چي ماهه شي سستو هاتيري
په دي قسم ده سمدانه حوربري

د عرده سره سويپه کوومه
کلي کسي ره دار کسي هارعه حوربري

بہسہ بدہم نول لیسوی حیا لوبہ
رما و سب غلامی حیا لوبہ

حار خپلمی ہر عزیز کسی کنہی
ہعہ سرئی ہعہ زو بدی حیا لوبہ
بہ ملاکی رہ حور ل حار بہ شومہ
خنگ بہ حورہ نی سیمی حیا لوبہ
رمب عبرل عبرل تپہ پپہ کسی
سماد تتکی و محکی حیا لوبہ
دا جیتی د دور جی حیا لوبہ
دا حوپہ زو بد کسی د مرگی حیا لوبہ
خوانہ خو بی کی دم حیلے شومہ
یو غریبی دہ بل رلمی حیا لوبہ

ساده سادہ عربہ حہ سزنی
د خو ملگرو باراری حیا لوبہ

د حور حاس د کلی لاری سس دے سترے شومہ
وس کہ رہا پہ سطر سی سس دے سترے شومہ

مم د میسی پنہ سس ہی درہ مسہ نکوسہ
کہ ہ قرار کہ پنہ سکر سی سس دے سترے شومہ

درہ حادلی روہ ر و سو بہ راوہ سس
د حیلہ حاسہ ن روگ سی سس دے سترے شومہ

حبر بہ مہ نی بہ مہ سوری سکر ی وشولی
تہ نہ تر کومی زہ نہ خاری سس دے سترے شومہ

بہ لہوسوہ وس می چیلی دیب گی تہ بوخہ
رموہ بہ رحی نہ وی حواری سس دے سترے شومہ

د لسونی عریز نہ طمع سرگی مہ سورود
رما رالوہ ن قلاری سس دے سترے شومہ

لبوم کرم لولک کړه ست غموو سر خوړلو
په خواښي کسي نې بود کرم ست غموو سر خوړلو

رو گرون نوم دے حبه هر خه کړي په بويو
به اسم حبه ارحط کرم ست غموو سر خوړلو

گوتې شمارمه په لږد په حبه حبه وي دومه
داسې د سې نتر کرم ست غموو -- حبه

خپل حساس وده کومه خاږد حوده رو سم
مېکدي سره اسم کرم ست غموو سر خوړلو

رږه مې نه لږي په سار کسي د حبه حبه سم
خود کلي حبه کرم ست غموو سر خوړلو

سور به خه وکړي غره د حبه حبه سم
په مونږو کسي حط کرم ست غموو سر خوړلو

سپرلے اوزہ

د مصم ما د رو سار مولان سح حان جی بہ ما د سر گروں وو پہ ساد
کسی لیکر دے وہ مولان سح حان کا پتھر سی کسی اور ولے
شعے دے

سپرلے مخی لہ راغی
یو تپوس نی رانہ وکے
وی چہ دلنہ سو رلے وو
ددی کلی جگ پہکے وو
د عبرت او ناموس غروو
رپہ نی د میسی سمدر وو
پہر ح سدی شیدا وو
د ائد در گدا وو
سر پسون بنہ مسلمان وو
مسدوت نی لونہ زمان وو

ڊپر سر ته بر انقلابي وو
 نش لاسونه در يابی وو
 دي بضم سر د به حگ وو
 فلندر وو نر ملتگ وو
 حق او عدل ني منزل وو
 جد و جهد وو عمل وو
 په وجود لکه خیر وو
 د مفتی صاحب لشکر وو

سرلی ډي حیر ډي ډي
 حو مس سرگي به ډي

ما و نیل به پسر لبه
 خه خبر ني لېویه

پسر لې به ډي گوی به
 ما طرف ته را روان شه
 ز ما غریو په ماتېدو شو
 د ډي هم ډي حیر ډي ډي
 و ډي به ډي په ډي ډي
 ما غرض به نېر پد مه

وي چي ده سره مي لوط وو
 ډير گلونه به راوړمه
 ما ونييل د زرگي سره
 به سپرلي به مسافره
 څه ورځه په خپله محبه
 داسي بڼه ئي ناخبره

ده وي نه کنه ورځمه
 دا گلونه ورکوومه
 آبه هم په انتظار وي
 ره هم لوط پوره کوومه

ما وي ر شه چي دي سوحه
 لري نه سا شه چي دي سوحه
 مقبري به مي روان که
 په دعا شه چي دي سوحه
 دا د هغه زلمي څلي
 دي کسي پروت هغه ساعلي
 د گلوبه پري حوره کړه
 ولي څي علي علي

سبل له خو حده ساسي له خو
ساره ساسن به پوي شي له خو

سپري شود لادو سادو پربوتو
سرسو دي فرار لري دمي له خو

سپه غرمي شي حاسي وليده
مبي کوخي راکه ساري به خو

يه حده د مرگ ولي ژوند څرځي
به ملگرو نول به دي گيلي له خو

عقله ساره سده دي پېژندلي يو
چرته حي موزرډ عواري هعي له خو

هغه چي نې ژوند سدره کړي وو
هغه غرمه مرسو جاري له خو

لویه

جانه سپر لود اساسين غاړې نيولې دى
 شپږ شم گلان سپر دلى دى
 زمونږ كلى ته راشه

زمونږه كلى كښې ميلې دى
 چينې خوړونه دې ولې دى
 د دنگو غرونو سلسلې دى
 دلته نگونه غېرتونه رېږدلى دى
 شپږ شم گلان سپر دلى دى
 زمونږ كلى ته راشه

دا خور ماني، دا الوچى دى
 دا شاتوتان عوتى عوتى دى
 دا اخرا او خوشمويى دى
 بړه ما بڼ كښې خومعاني لگېدلى دى
 شپږ شم گلان سپر دلى دى
 زمونږ كلى ته راشه

شیشتی، ملخوزی او غندلی
 د ساگو دکې پولې پولې
 دا خلې راشه سارولې
 یلو دره کښې شا غندلې راختلی دی
 شرم گلان سپر دلی دی
 زمونږ کلی ته راشه

رمکې اغوستې شپې خادر دے
 پگن تیر شو دے چتر دے
 باران به راشی مازیگر دے
 د کرمار په سر ورځې پر قېدلی دی
 شرم گلان سپر دلی دی
 زمونږ کلی ته راشه

عزیزه څه چې دواړه خونښه
 هلته سپرلی هلته گلونه
 د سوات، بونیر وکړو سیلونه
 تمام عالم د درمائی په کنډاو تلی دی
 شرم گلان سپر دلی دی
 زمونږ کلی ته راشه

قطعات

رلمی و یحول غو پی جسکی و یحول غو پی
نپہ پہ افسوس کسی اسوی و یحول غو پی

د فکر پہ رہ ور لہ دھر رہ مور کرئی
ساری و یحول غو پی غرخی و یحول غو پی

مورہ تہول پہ یوہ مینہ گک ہگار یو
سہ پہ ۛ گہ سہ سکرہ یو سہ پہ حار یو

مورہ دیول اسماس پہ مح منیں یو
ہسخ بی ہبختہ د اش سرگو کسی حار یو

حسومره مېس حومره رازي عواپي
محب هه به رڼگي حاني عواپي

د سحبه که خبر سو کلو سومه
رڼه مې مېسي مل کلي عواپي

سب عویدد موبد دنگه لوړه پوره
ب مسحکي او ب مکی عواپي

خدايسه رمورد جعي وري که
خوب ب چاسي و خون ټوټي عواپي

احمر سردې نه وړص پور ګورمه
لور مې خادر روئي خپلي عواپي

د پجاسی پئے ژہ پوہری
رما مور مالہ کاسی غوہی

د حاس کلے دومرہ دہر لہری دے
تسہ راتلہ عوتی سل روی عواری

و کھ ہعہ عر پیر پڑمہ
ہر ماسحوس د خوب گولی عواری

ستاد و عدي هعه سب بربری
به اسطبار مي سا روا بربری

سافي كه ديري پسر و سي و كپري
هعه مي ريد كسي حاجت بربری

گل به ميده كن شوه گته
زودون به دعه مسعود بربری

حق به حه والي پسون كلي كسي
حي سب حقا رب و لا تهر بربری

خه د حها حه د حان عموه
كله هعه او كله دا بر بربری

عززد دامي چه كسي ور بر بربری
د مني نوم وركسي سلا تهر بربری

لارہ غلطہ نہ کرو

مونہ مینہ کوؤ

مونہ حسن ستایو

ز مونہ ز پروہ سپرلی

تول گلان اویشو

پہ مینہ مینہ

خہ خیل حاس لہ ور کرو

خہ تول جھن لہ ور کرو

دی با تمام مورہ کسی

زورہ ور ڀ سوہ ڀ سوہ کرو

هم د خیل یار دپارہ

همه د سب ز د ب د

مونه ته گرم اوواني

مونه ورته سم او وايو

ځكه چې سترگې لرو

ځكه چې مينه كوو

هغه خپل خان وگڼو

څوك چې سسار وگڼو

هغه رم به نه پ

رځ د هغه به جدا

خروبي

فاصلي ور بربری

کسي خوري وري سي

رځ او رم فکرونه

چې حمله لار لېږوو

د پ کې مېني به مح

د سولي سر پېژنو

د تومتونو امېل

پہ ہسکہ عارہ اوپو

د گناہونو پیستی

پہ سرد فخر گنو

د یار پہ چم تیر پرو

پہ هر ستم تیر پرو

پہ منزل ستیری نہ یو

مون پر بہ منزل تہ رسو

شاتہ کتے نہ شو

لارہ غلطہ نہ کرو

اختر ته

رموړ به دلى حې 'حې حې' حېره
 محکسې به د وده کده حېره
 موړ له به هغه حې روړي حېره
 حې رموړ کومې وې غوښتي اختره

اردې راوړد بخير و به مات کړه
 سم موړ سحر به ظلمونه مات کړه
 ردې رسمونه رواخو به مات کړه
 مېنه نه مېنه به توبه مات کړه

گې غوښه راخپه دي اختره
 حېره ورو کسره د سې حېره

سړو زې خوږې لويې عوړې
 برنې حې درېه جامې عوړې
 ديوه سالي عواړې مړې عوړې
 ددېره سړگي تماښې عوړې

مور د حې مور کوڅې اختره
 درته حې وده کړې خبرې اختره

ولورې لسه سده دېره دووې روږه
 ماته گړې بار له سکې روږه
 په مده سړو ور لې روږه
 پسون هېود سده حې حالي روږه

دريه په روږه کړ سمي اختره
 مور وعدي وي بستې خبره

بولوله بر حې بر سړې ور کړه
 اخږه بولي بختوړې ور کړه
 سپر د قسمله مې د غړې ور کړه
 د لې سړې ولرې لرې ور کړه

عمو وکړو درې درې خبره
 مور به د حې خبروې خبره

حي ډهر جا سي ترونه رسه
 تاسې کله به خپل دلي رسه
 لکه د سړي عموني سړي نه رسه
 غر به حي څنگه به غوښتل رسه

خوب غلوي خوب خپلوي خبره
 دره مي ډري دي گلي خبره

رہ سادہ پائے بلکہ دار دے
دا حوہی عوہی کر دے

ما سوال ما مت دے
ما سوہو سوہو ایک دے
سوہو سوہو سوہو سوہو
کیری کسی می پتہ دے
پتہ امہ نئی در سہ و اسم
سی امہ دے عدار دے
سہ سحر و حتی سہ خمہ
دیار کلی کسی می کر دے
د حی بولو کسی جہستہ دے
دعہ سیکلے رہا سار دے

گزر ن گزر ن تہ پتہ وطن کسی
عربو تہسی تہ تہ دے

د بهو لاندې په چل چل خو مرد مرد وده پکسي
 م نه کتل م نه کتل خو مرد مرد وده پکسي

هغه به سته جي گر گرو م اسمان راچو
 زړونه به زړه زړه دل خو مرد مرد وده پکسي
 پخو به موږه لوي لوي خا صلي لرلي
 سسوي يفس نه حد به توکل خو مرد مرد وده پکسي
 م جي به م پوري حيدل هغه دي ياد دي که
 م جي به م پکسي ريڼ خو مرد مرد وده پکسي
 دلونې لاري هغه گور توب نه نه و حتمه
 م نه خپل م نه خپل خو مرد مرد وده پکسي
 م سوم ووم مور سرده تلمه م م گ نو کره
 هغوي نه موږ کره رابلل خو مرد مرد وده پکسي

عزيرد ستره سومه پوري له ر علي يمه
 وخته راوگرخه يو خل خو مرد مرد وده پکسي

مسي د م رغو به دي سي عمه کړم
 به شوه د لاجو به دي سي عمه کړم

هه س مي دي نمراب جو جيسنه به نم
 حمه د ريو به دي سي عمه کړم

به غريبي خوهره لرو د رحبه کسي
 د پرو بار يو به دي سي عمه کړم

شکر دے پسنور دي بيه کړم سم
 حد به د گيلو به دي سي عمه کړم

بارد مت د غرو ووشابه کلے دے
 وي که د چيو به دي سي عمه کړم

سنا غرر شوم عقل فکر څه کووم
 دي لويو مپو به دي سي عمه کړم

اوو یہ نہ چا می رہا نہ یللی دے
و کہ نہ پنا می رہا نہ یللی دے

ہر خلی دروغ و نیلے نہ شمعہ
دا حسی سما می رہا نہ یللی دے

و چیچہ عصہ نہ سورہی اہ حیحہ
سما یہ دی دا می رہا نہ یللی دے

پت پت، علی علی در نہ گورمہ
خومرہ نہ علامی رہا نہ یللی دے

بیاد عنم رنگو جسم نہ یلے ووم
گورہ ورتہ سما می رہا نہ یللی دے

یہ عزیزہ سترگو نہ دی وواہ
ستسو نہ صلامی می رہا نہ یللی دے

ماسری کسی یو مری دے
سب د میسی لبوں دے

ساحر و خہ حری یی
مبہ خہ عجبہ تے دے
سب حیثیہ بوداگر سول
زمہ فکری لاری مے دے
د سیری سی ماسری دے
سارہ مہ حہ ماس مے دے
پہ خلور کو حہ دس کسی
پستوں سردے سگیالے دے
زمہ بریو سرہ سلی
ستا پہ پورہ مبحکے دے

دا دروچ پری خہ لہ وایی
عرب مر سہ دے رویدے دے

داسہ کلہ زمت کبری
سہ می عمر سہ نک کبری

سہ دالہ رستہ جیری سہ
سو حل سہ دیک کبری

سہ سہ سہ کسی سرورشی
سہ سہ سہ کسی رحلا کبری

داسہ دلنہ برو دی
داسہ سہ روا کبری

سر می سہ نظر کبری
می سہ لاسوا کبری

د عرل سہ نی زلمی وی
خو عربری سہ سود کبری

زما ملگرو

د تریخ ژوندون پہ لاره
 زما خوږو ملگرو
 ستاسو په مینه باندې
 برج زرگي لومه
 په سکو سو کسي
 په ورکو ملگرو
 ستاسو احسان منجه
 تاسو شعور راځي
 تاسو احساس راځي
 زه هم بدل درکوم
 زما د ژوند هره گهړی
 هره لحظه ستاسو ده

منم خبی ابلہ یو تول
 پہ دی از غنہ لاری
 دا سترے سترے مزل
 دا زرہ چاودلے سفر
 دا ژوبل ژوبل سفر
 پولی پولی مازیگر
 ذری ذری مابن مے
 ریچی ریچی نیہ پنه سر
 بی ہم رول سوکل لہو
 خویہ زما ملگرو
 رم درپہ دی گوگی ماحول کسی
 دہر ارم نونہ اوسی
 مانہ سوالونہ کوی
 زہ لاجوابہ یمہ
 تول رانہ تاؤ راتاؤ دی
 خہ د جانان غمونہ
 خہ دوران غمونہ
 داسی خیزونہ غواری
 چہ زہ ئی نہ پیرنم

کله ئې څنگ علووم
 کله ئې څنگ علووم
 گر نو ملگرو منم
 تاسو زما نه حاموشۍ ننګۍ شی
 خوتاسو څه خبر یې
 زما نولونه ډېر دی
 زما غمونه ډېر دی
 پټه ما بارونه ډېر دی
 ځکه یو دوه قدمه
 ستاسو نه وروستو څمه
 خوب هم ستاسو یمه
 چې د سې ونه گنۍ
 چې مړه خوا شو عزیز
 او د بل چا شو عزیز
 تاسو د ټول جهان یی
 زه به هم ستاسو یمه
 ستاسو یه پاکه مینه
 درته خوگند کوومه
 تر هغې پورې به

چې ژوند غریبې راكسي

او كه چري

ژوند يې وفائي وكړله

نوييا

رما د قريه حاره ولكي

"د انقلاب سندره"

"د يو پښتون انقلاب"

د خوشحالو انقلاب

د سوکالو انقلاب

تا چې د سې مینې داسې مخ روښی وکړله
رېگه دا دې سرکوری که سرلوړی وکړله

ورته لوگه شمه د مینې ته توبه مینه
م گست چې وکړله پری خوشحالی وکړله

همه گه ده ده داسې د سر و برده ده
داسې بویه ده که داسې مخ روښی وکړله

هغه د سې پو خو نحضې پو خوشحاله
مور شپې وکړله مورده شپې وکړله

عده غنې غره نه غره ټول مین فکرو
رېو دلیری وکړله سترگو رېو وکړله

ست احساو بو ست پ دوو داسې وجرله
خود مې غزل ولیکه خود مې شاعری وکړله

سہ خہ وائی ولی علی علی سہ
 ہعہ سپہ سی ہیج ہسہ ریلے سہ

، ذنی پہ سمد رو کسی ستا سلی سہ
 چد حی سہ کنجھو کسی ستا سلی سہ
 ہسی ہو ہدہ سہ سہ کلی کسی
 ہسی ہم ست سو سہ سہ سلی سہ
 یہ رگہ ہر خہ راسہ سہ سہ سہ
 گورہ سگہ چیل شہ کرلے سہ
 داخلہ لوسہ کسی راوشولی
 شویدی می سہ شویدی حوسولی سہ
 ما سہ سہ سہ چل چلکے کرے دے
 ہم سی رائلی ہم سہ سلی سہ

اوس عریسہ حلقو کسی سہ علی سہ
 دا حی تو مو مو پیڑ سہ سہ

بیا یې سور دېدو په سد کړی دی
دې رپه ر په سور دود خط کړی دی

سو خوا د دور د غمو و و خو پم
یا خو سب سرگي ۲ شا کړی دی
سکلو حقه ۲ سو خو حره کړم
۲ سو موږ نه کسی پر ما کړی دی
په ملگرو سترې سترې روښه سره
ما خپل ۲ ما یو په پخلا کړی دی
موږه خپل خو په سورونی دی
موږه نور تمبو په رڼا کړی دی
مسه کوم رپه په ما و لې په
ما یو سو لاسو دا دا کړی دی

په نښه حسي د لادو بادو پر پوښو
دا غر غر په خار بادو کړی دی

دروغې دي وېدې شوي اسطرگوته په حوله شه
 سوځل به پرله پسې شوي اسطرگوته په حوله شه

دود مورديسودے د روح موريد کلی
وس ح ح د د گگی سوي سطر گوتہ به حوله شہ

مینه په کسی غره کې دې شوي سده به یو سړي لمبې شوي
دواڅنګه خټګه شسې شوي استنب رګوبه به حله شه

د لاري څاري لېوسه هغه زراځي ډيگه
د مېلمن تېري حوري شوي نظر گوته په حوله سته

د چي علم ميخدي به داسي علم عطاوومه
دا چي ماتي مي نوي انصاري گوته به حوله شه

په غرر چې خه راووسو وار د ساد غاړې وشو
 نه اړام کس ځکه سر نه و ستړا، ځکه د ده حواله شته

هغه سون د حساب جامع خبرتيا ته
 - حوټي گدا ته ماسدي حساب ته

د حساب من ماسدي حساب ته
 څه خبرتيا ته ماسدي حساب ته

د محاسبه ته ماسدي حساب ته
 ته ماسدي حساب ته ماسدي حساب ته

ماسدي حساب ته ماسدي حساب ته
 د سويکي ته ماسدي حساب ته

د حيرت خبرتيا ته ماسدي حساب ته
 د سويکي ته ماسدي حساب ته

د من بادہ پستو حوا سدی رو بہ لوتی
چہ سرد لوری نہ ماسدی راوانہ لوسی .

گولو بارود و د و ط ماری سسی پی کرل
نکہ سہ تہ دینہ ہوا سدی راوانہ لوتی

ہر ماریگریہ ویو سور دے تہ سحر حوبرے
حرہ کابل او پکتب سدی راوانہ لوسی

د کونہی حور د لوری مور بہ حطر راشہ کہہ
د من عمہ پتہ رست سدی راوانہ لوتی

د خوش حالی دود سی د سوکلی سیرلہ
د پستوپتہ حواوش سدی رو بہ لوسی

مسہ سدرہ کپہ شاعرہ د حبر د سرہ
عرزہ نرہ نہ جع باندی راوانہ لوسی

مہا کہ جری د سی جیل کوومہ
د حان کلی بہ نکل کوومہ

د مارگر ما جہ نہ وروسیو حمہ
د سہمہ ار دہن وں کوومہ

وس پہ رہا سی وسمہ مہا مہ
بہ جری حان بہ کجیل کوومہ

حجرہ کسی بہا بہ جیل ہارج رووم
کلہ بہ کلہ میل کوومہ

سہ سوہ ملگرہ سر بدلے ہمہ
سمہ د میسی پہ سہن کوومہ

ہمہ عربہ ہمہ روہ سوے بہ ہم
وہستو کسی لاری ول بہ وں کوومہ

بارہ سگاہ خوب کسی می لب دلے نی
س می پہ رہہ ڈبر رور بدلے نی

حہ در سمرہ و کرم ر و جہ پری سہ
سہ سہ سہ حورہ سر حورے بی

خان سنگ رولو سدی سرے سوی
د سی سہ حجاب می پوائے سی

ست کلی سہ شل خلد در عے ہم
وایہ کہ نہ کلہ رعلے نی

بارہ سہ ایمان نی در تہ وایمہ
سکلے نی ساعلے، بارولے سی

حیل لوفر لہگ غریب سہ وایمہ
بول عمر سی کارہ مگر خلدے نی

دس دد دد مکره
وډ ر م س کبه دد

د سگرې دالو پیه دد
م س راوپی س دد

لس نه گای عمل به
شل دمې کووم به

په م م کوه نیکوه
لپونک نو کسی مې شماره

ر م س ت ت ه نط ر وی
د ا توار به سر ا توار

عریر روپ شه او زه پیری
لاتراوسه مې روړ گداره

وړج کسې مل خله مېرم وړج کسې مل خله خوږ مرم
د سې بهر جی خوږه گونۍ وڅوړم او د کرم

د ځم څرخه به سېو سو د به خوښود به خوښو
به به ځم به م کسې د به څنگه سېا څښم

د ځنډ غمونه ډېر شول ولس به ځه حسې به ښه
د ځان غمونه سې کسې سې سې مې کرم

د وطن څچ به د به د اصف بله راواخله
د وطن منښان سول که د ډېرم که سېکرم

سې سې څنگه سېرې که سې سې سې وایي
سې د سوري او پېر سې د سې به هم وېرم

به به د څوومه که مې سېر دې کړوی
مې سې به احسان به د غېرېرېه کسې وېرم

مسح به عطسه دے حصہ دے سر بری مہ حوروہ
رمہ حنق رمہ مسہ دے سر بری مہ حوروہ

ما نہ بری روہ ما نہ حساس ما نہ حدی ر کرہ
رمہ نہ سن سر بری دے حصہ دے سر بری مہ حوروہ

رد نہ حوروہ کرہ نہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
سہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ

سہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
چرہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ

سہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ
رمہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ

یہ بونے کسی نہ سپید جلو حد بونے مہ مہ مہ

عربہ د بونے مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ مہ

عقل مې د مېني علامه کړې دے
د مې حورمرد ته سغه کړې دے

سکلو که نه سمه که نه حرد کسي سي
ر سر چل ږغې مې سلام کړې دے

هر مې مېد به صمغ سحر مسو دے
هر سحر مې به مېد سحر کړې دے

حد يې حور حور به يې لاڅنگه وي
م ورتنه به حظ کسي سلام کړې دے

د چېن او هغه چېن ستاسو سو
موږد حورونو غمړ کام کړې دے

بړه ب پنه لمسه د سردو حلقو
هسي چېل غريز دي بد کام کړې دے

اوس ہمعہ سہ یم بدل شوے یمہ
اُر عودی سور کہ عقل سوئے یمہ

سہ ہر د حار نیم عل موئے یمہ
مساجہ حی با مرہ سور سہ یمہ

مسی احسان، حودی وزائے یمہ
حار سہ یحیلہ جل شوے یمہ

سہ یہ سو خبی رکتو سہ
رہ خو خو حله با گل شوے یمہ

عر برد اوس می ہر ولے سہ شی
وس دی نہ روح کسی شامل شوے یمہ

بہ سہی بہ چہ گرچہ
بہ لہ بہ بہ چہ گرچہ

بہ چہ بہ و بہ سہی
اوس بہ چہ سہرہ گرچہ
سہ بہ سہرہ سہرہ کسی
کری می بہ بہ کہ چہ
بہ یکہ د چہ لہ بہ
عوسہی سہہ چہ بہ گرچہ
رہو بہ و بہ کور سہہ
عرو بہ کسے چہ و گرچہ
شیخ سہرہ بہلا سہرہ
بہ گر خمہ بہ گرچہ

ہر چہ بہ عریہ بہ
بک سو خہ بہ گرچہ

مجلس عمومی و اجتماعی

[illegible]

مکتبہ دارالعلوم دیوبند

مذہب کے نام سے منسوب ہے۔

۱۹۲۵ء

ہر جہ بہ کسی خیر کسی : خیر میں ہے

مجلس شورای اسلامی

ہفتہ کی سی سب سے بڑھ کر ۵۵

شعاعہ بخاری سے ماخوذ

برکہ می: ہر گز یہ کمبر و نشی

میری زندگی ہے یہ سب

حمده شریک ہے یہ ہے شہزاد بی

بیت مدیر حسینی به رتبه نایب وی

قطعه

دلائی یک ذکری حو نو کم وھلی سار
سب سے کرد و رد حو سی سے عربی حو و سک

رد حو و سک سے دے دے رگسی نک رادی
ذ حو سرجل سے رے رے حو عربی حو و سک

قطعه

ما وی چہی ب لہ سے نکسی رو پر مہ
حو سکی کائے دے سے رو و کبرن

سب ذکی سوری ملامتہ کر مہ
وہ سے مہ یہ حو حلو کبری

زړه لرمه

زړه لرمه زړه کسي حدي لرمه

که نور چه سته که سته غني سسي لرمه

ما نه حدي و سکو خور ما نه و سکو دے

حلي عمر نه حدي و سکو سب چه مي زړه لرمه

زړه لرمه زړه کسي حدي لرمه

د سب سادو سته حلي سسي لرمه

ما سسي حدي و سکو دړه لرمه دړه لرمه

نصه لور و لاسه خو سته دړه لرمه

زړه لرمه زړه کسي حدي لرمه

د حلي مرنه حدي و سکو دړه لرمه

نه سته حدي و سکو دړه لرمه دړه لرمه

د سړه مي لور و دے نه سته حدي و سکو

زړه لرمه زړه کسي حدي لرمه

غور و سادو سته حدي و سکو دړه لرمه

مستحکم جی با حیدرہ حکوہ می یوہ اور سستہ

جی نہ رگڑ سہ نہ یو یوہ می یوہ اور سستہ

رہا خاں سہ می بھارت سہ نہ رجمہ

سہ محبت سہ سہ کو جو سہ می یوہ اور سستہ

نہ می نہ خاں سہ ر سہ اسستہ کسری نہ

نہ سہ یو سہ یو سہ می یوہ اور سستہ

مساحتہ نہ می نہ رگڑ سہ نہ کسری سہ

یو نہ سہ نہ رگڑ سہ نہ می یوہ اور سستہ

سہ رگڑ سہ نہ کسری سہ می یوہ اور سستہ

نہ سہ یو سہ یو سہ می یوہ اور سستہ

خاں جی نہ می یوہ یوہ یوہ یوہ یوہ

غریبہ نہ نہ یوہ سہ می یوہ اور سستہ

سہا جی نہ بصر د غور جسدے ہم
لکھ د غور د غور جسدے ہم

وہ ر سہ سی سہ سہ سی دہ سہ سہ
بارہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ

تہ د سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
رہ نہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ

یہ عریسی ہم کسود ستوں ہمہ
رہ گورے سہ سہ سہ سہ سہ سہ

رہ دہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ
وہی ورہ سہ سہ سہ سہ سہ سہ

سکلو سور به خه کمروړے شوے به
لر غوندي به ږد کمروړے شوے به

ر حسو به سک ږد حرد حرد دد
سپږ ر سو ويجه کمروړے شوے به

او د سپرگو جنگ کسی به کسی دد
دغه جنگ کسی ږد کمروړے شوے به

سور جوړد به هر ح ږوړوړ به
س حو به هغه کمروړے شوے به

دا چي به رقيب او نه حان لرم
يوهه شومه به کمروړے شوے به

مړگ راته په چغو چغو وونل
ږد به ژوند به کمروړے شوے به

د جی تہار سوے دے
جو مرد نہ کبار سوے دے

سوے دے ہول مار مگر
سب سب سوے دے

تہ او ورج با با دووم
د مہی دور گار سوے دے

مہ سہ عری کپی دہ
عہہ کسی چار سوے دے

نہیخہ نہ خہہ سی حہر
رہہ کسی مہی عہ سوے دے

[illegible]

۱۔ اے مومر کسی سے
سیرو کسی سے شونے دے

رقمہ نمبر ۱۰۰۰ کی
دفعہ ۱۰۰۰ کی

س . علی سی جا نه نه ستا جه نه لگی
ستا مه و نه چې حصه نارده ستا جه نه لگی

کلی وال هروبو نه کسی په ده سو
وس نه ستا جه نه لگی نه ده ده نه لگی

د حسی په وار به سی رقیب جا به چې خه وایي
محامح سی نه و نه سنی ستا جه نه لگی

د سپوس نه مه کړی چې نه کومه ی په لایم
ده د مبسی سحر ی نه مه د خه نه لگی

اوس د سکلو د محفل نه لری په ډوډه باندې گرځه
یه سده دده غور نه ده د خه پته لگی

سے دی ہوئی تحریر میں ہے

[illegible]

بہی خیل و رور او خیل غریب گیمہ
جانبہ حدیو جوہر د مسمال سائیمہ

کہہ د کلی کہہ د سار دے لبوے
کہہ حلقہ مہ سار دے لبوے

د سی کاردے سب سہ حلقو و سی
حلقو و اسی حی ورگ ران سوے

دا حی جبری گرسوں ہسکہ عری گرجی
خومرہ خور خومرہ مہ سار دے لبوے

خہ پہ رپہ کوی سو شعہ سی نہ خہ وی
حی کہ عقل کہ ہوس سار دے لبوے

عری رب نہ لومہ لارہ کسی ولای دے
بید دح پہ نظر دے لبوے

هت خو دره سل حله ونلی دی
مترگی دی حله سلا سکی دی

حی مترحلی می پر سیدی دی
دره - حویوه جسمیدی دی
سکلی دی سیدی - سیدی دی
د بعلی رمی رموی دی
نسه کسه دو پوله سیدی دی
دلسه حویوه ووری وری دی
هعه حی سی رده سوه کره ووم
هعه دگسی دی سیدی دی
مه ویده دیر دحقومه ویه
ماده خو حویوه پیری دی

ب عریزه لولمو حکی دی
چ ورسره مترگی جنگولی دی

حی سب قصہ دد

خو مرد خسور دد

د مہی حک کسی

ر مہ سب دد

تل بہ سی بہ کری

د سب سب دد

کہ عر او حسم دد

لا پری بر تہ دد

ستون کو پسمہ نو

ستون کو کد دد

یہ وہ دیکھ

لینے لگے سر دد

حکیم سرری

سے گور دد

عمر دہر علیہ

د حیدر سہ دد

خوک حی ہو سار دے

بوھوہہ حور دے

ہاےہہ ہی غے

نعمہ می سار دے

رکھہ رومب دے

رمب کاردے

مسسہ مہ سہ

نحوں سنگ دے

مسبہ نوتبہ دے

رمب دستار دے

رہے جی کورشی
ہے فکاردے

حدایں کپے
حمار حمار دے

راحتی جی جو نری
عرب اور گد دے

دے دے کہہ کہہ کہہ
دے دے کہہ کہہ کہہ

دن ہر گھنٹہ کی کسی
نہ نہ نہ نہ نہ نہ
نہ نہ نہ نہ نہ نہ
نہ نہ نہ نہ نہ نہ
نہ نہ نہ نہ نہ نہ
نہ نہ نہ نہ نہ نہ
نہ نہ نہ نہ نہ نہ
نہ نہ نہ نہ نہ نہ
نہ نہ نہ نہ نہ نہ

سب نہ کہہ نہ کہہ نہ کہہ
سب نہ کہہ نہ کہہ نہ کہہ

کلی و ب م عر خے م
بہ جدو سدی رو دے م

حی ستر م مسلمان م
حاجب م مبر م

بہ کور بی رہ حجرہ کسی
بہ بی بعلہ رہ نمے م

د احسان سور کسی بل مود
د الفہد اور لوگے م

م کلہ کلہ اورہ
سب عریر مہا لبونے م

بہ سہی می دہر رہی دی حارہ
سہر علی می بہر مسدئی دی حارہ

رہ سور ہجہ عہدہ دہر دہر دہر
گی حور دہر حور دہر سہی دہر

وس جملہ حور سہ گرچہ دہر دہر
سہ خلق سہ کی دی حارہ

ہعہ نہ چہ سہ کو مو لاو تہی
تہولی لاہی می خار لی دی حارہ

مور خہ نہ لہر پہ دی سہی سہر سہ
کردار سہ می سہ سہلی دی حارہ

دا بہ خہ حل کسری

رہا معرور پستوں حصار سو دے سوے دے
 سم چکری سوے دے
 د بہ خہ حل کسری

دا دیستوں وطنی بجے دے
 پہ مہو کلک سہرہ ڈرہرے دے
 ہائی ہائی یہ سو برسو رہے دے
 د مہو سی بہ کلاں سکوف حرماری سوے دے
 سم چکری شوے دے
 د بہ خہ حل کسری

رما ڈ ڈہری میسی مار وو
 بہ قد قامب و بہ حمار وو
 بند پیشتی حمار حمار وو
 وس د بوڈرو پہ لوگو کسی سی سوئے دے
 سم چکری شوئے دے
 دا بہ خہ چل کپری

عالمہ حہ کسی و شوئی
 ہعہ حرگی و ححری خہ شوئی
 ڈہری حہ مہ ہر د شوئی
 دلہہ اصاف دلہہ دہری شوئے دے
 سم چکری شوئے دے
 د بہ حہ چل کپری

کلہ حہ کلہ فقیر سی
 کلہ مرید سی کلہ پیر سی
 کلہ عرب لہکی نہ عرب سی
 ہعہ عزیز مہیروال ہم انری شوئے دے
 سم چکری شوئے دے
 دا بہ خہ چل کپری

مے دیندر دوکاندارانو

یہ ذرا دور کو کہہ رہا ہے۔ ذرا دور کو ہر مہر سے ہو
 یہ کہ وہ کسی حلقہ کی ہے یہ مادی کی جو سہارا ہو

به ذکره — بر به سوی

بعد از این همه بی خبری ها و غم ها

سہ جو نیچے یہ یہ حقہ مملو

به عنوان مسیری به ادامه می‌دهی

به نکتہ به حرکہ سر و شوی

بہ حمد اے خداوند شہید

درباره این سند اطلاعات بیشتری

به حب لایمی او ده می

۱۔ دھرم دھرم دوک کد ریمو : دھرم دھرم مریمو
 ۲۔ یہ عہ کسی حقہ کری : یہ سادی کسی خوشحالہری
 ۳۔ رہو تہو یہ حیر رہ : رہ رہی رہی نہ حمد ہری

—ه مودني چولي
 —ه مومسي چلي چلي
 —ه چوپو کسي کسي
 —ه چيو کسي وه خکي
 —ه بي ووه چلي
 —ه چوپو چوپو
 —ه مومو ووه کلي
 —ه چي کوهي وه غور چلي
 —ه چوپو چوپو

—ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو

—ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو

—ه مومو ووه چوپو
 —ه مومو ووه چوپو

کلہ حی د بار محفل بہ مدی ہو
زہ اور فیل دو پڑسی بہسی ہو

ہسی بہ ذی بار کسی حسن حرسہ دے
مار ، سسہ ہو حکہ مکی ہو

سکلو سسہ ہو ہسی بہ طمع ہو
بہ حرسہ کسی مدی بہ ہر سسہ ہو

بہ وضعہ مویر سسہ حلالی بہ حی
خو مرد بہ سسہ ہر خو پالی ہو

واوردہ عربت و محنت ہسہ
سو زوسدی کپی سل ورلی ہو

سرد وطن کا ہو سو ہو وویل
چیل عربت ہسہ سسہ سسہ ہو

و او سمجھالے سومہ
سہ سہ ر لمے سومہ

رو سو کسپ او سر مہ
حک کہ لیوے سہ مہ

عقل ر سہ بلے دے
اوس نک ر سرے سومہ

سہ سی سی ر اوو ک سہ
سہ سہ رید سرے سومہ

شہ سہ سہ گور مہ
اد نسوم سویلے سومہ

سہ سوومہ نہ ہج سہ سوومہ
ہی نے سہ سے سوومہ

سہ می سوئی حمل حیک
رہ دی سو رائے سوومہ

رائو کسی می و کرد
گل سوومہ سرے سوومہ

سہ سوومہ نہ ہج سہ سوومہ
سہ سوومہ نہ ہج سہ سوومہ

هېڅ سره حل خدکې نه کووم
واخله ده غفل سدي څه کووم

نه مې غوړ خوښو پسې مه گرځه
ځي رږ رږ مه ځه کووم

هغسې ځه ځه ځه ځه ځه ځه
وس هم ساسو ځه ځه ځه کووم

نه ځي د پوښې ک نه کسوي
ده ده د گورو نه و نه کووم

څه کڅېری حل سون سا کره
حل مېړنی روسی نه ده و ده کووم

د رمب غر سر د ورته وگوره
ده سره خوږه لیدو ک نه کووم

لوبہ

چہ د کدہ لہے ووہ جی بہ کدہ جسی وی
رہ حومرہ لہوے ووہ بہ حومرہ لہوے وی

جہری بہ ج کولی
سہی بہ دی کس
جہری بہ دی کولی

م حومرہ وراہی کری ج حویہ کوتہی وی
رہ حومرہ لہوے ووہ بہ حومرہ لہوے وی

لووہ جسی بہ و سو
عوہوہ جسی بہ و سو
عہ جی بہ ر سہ سو

ہر کور کسی مردہی وی ہر کور کسی بہ جوری وی
رہ حومرہ لہوے ووہ نہ حومرہ لہوے وی

هر کلي کسي سره وو

کتر مکسي همدې وو

هموړه مدمگار وو

پوه سدرې حمده حلو سي سهلي وي

ده خومره لېونې وو ده خومره لېونې وي

پدېد حه داري وو

و د مې د کونې وو

کو حې د مې سړي وو

ساک ده د مې سړي وو پوړي وي سړي وي

ده خومره سړي وو ده خومره لېونې وي

لاس وېر هم د مې وو

پرومې پو مېر وو

په غېر د مې پوړ وو

د دېر مېر د مې وو په دېر د مېر لې وي

ده خومره لېونې وو ده خومره لېونې وي

د سي ڪارڊ ٿيئي مه سو
نن سه سو سب سه سه سو

د ح . د سو ڪسي ٻيو سه
د حساس سر ڪسي ٻيو سه

مسور ٻيو سو ٻيو سه
د مرگ ڪسي ٻيو سه

سو سه سو سه سو سه سو
سو سه سو سه سو سه سو

سو سه سو سه سو سه سو
سو سه سو سه سو سه سو

ملا مکه حاکم که سو

لوی که حد یه سینه سو

خس که حرنی زلمی سو

په ورون کات سوار سو

سکلی سرگی که سینه سو

د غریز نگران کسی سینه سو

قطعه

د جېح جنوب د پسرني ژوندون سکه وړی
ملگرو تاسو وړی، م وړی دې وړی

دا شور دا چغې د الوگي د مښوونو گڼر
که بس موبه وړی سب موبه وړی

پالیشی

ساسن ساسن خلی پالیش
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د
 د د چا د د د د د د د

کپری سی و رہ وارو رہ
 پالیش، پالیش، خلی پالیش

حرو و سوره حو نه حله
د هر جا خيلى پالنه كړې
دده چيلې خيلى بسنه
د دېت خيلى مايس كړې
سه دوو سه ميه د ميه
احبوا د بخوا آوازونه
حو سه سه سه سه رې
خپلي بر خي قلمونه

د نړۍ مسلمانانو د حقونو د

ماسو ماس جو ماس نہ
 دے دوسرے بہ چوری دے
 بہ دی جیل حب وطن کسی
 جس سے دے جس سے دے
 دے دے دے دے دے
 دے دے دے دے دے
 دے دے دے دے دے
 دے دے دے دے دے
 دے دے دے دے دے

مور به عواپی گمونه
بالس، بالس، خیدی بالیش

زما خویندې

مخ نه مې گوري زما لاسو ته تې کتلی نه دی
زما حور بڼو چرې ماته څه غوسلی نه دی

هر وختې، هر ساعتې دغه دعا گنې کوی
رښه ورور دې په سارو کښې رپاگنې کوی

شاه شاه برے سر د گوتو ووحی
سافی حاشہ مریگر د گوتو ووحی

د صبح ارمان نہ ہلہ سورہ کسری
رہ سو باحی حومرد رد گوتو ووحی
سما د میمی سا سرور اسدی سمدی
س سما کسی د حمر د توبہ ووحی
حلقہ شفی حور سستب حمر د
اداگسی دی اکثر د گوتو ووحی
رم رپہ راجنول حود بر اس دی
گراہ سما پہ یو نظر د گوتو ووحی
سادی دلا سہ لاپہ لکھ د سی
د حاشہ چپ لکھ د گوتو ووحی

اے عرعرہ پرگسر سالہ ورشہ
ورہ ویہ لراورد گوتو ووحی

د رپہ دشتی نہ گپیری د سرے
پہ عصبو می حورری دا سرے

دعا گانی و سیری می و رہ و کیری
سہ سادے شو بہ چیلری د سرے

ما پہ مار کھی سی سوس د حہ و کپو
وی چہ عرو سو کھی و سیرن . سرے

سہ پوچی پوچی حیرہ مرور شہی
د سر پہ لہر خہ خوشحالیری دا سرے

دا حی رۂ تر سہ پہ شل خلہ خار ہرم
د وطن نہ قربا سیری د سرے

حیل سادہ سادہ عریر بہ حیرا بہرم

حدایہ کلہ بہ پوہیری د سرے

پاډ مې ښو به لاړ کلي کسې پاتې شو
رږ ډار به د يار کلي کسې پاتې شو

د سې د سار شور لږ به لږ کړې به
ما به حمل احبېر کلي کسې پاتې شو

بار د هغه غم ساري خاځه د حجاب
خنگه سږ ورگړ کلي کسې پاتې شو

سار به د لوږو وړ به هېره سوه
ما به بېر کلي کسې پاتې شو

سار کسې بوډ گ بو چغې خو پې کړې
پره بصب دار کلي کسې پاتې شو

هغه چې لږ خاځه هم ورک شوي دے
هغه غرير خوړ کلي کسې پاتې شو

د بونیر پټه لور

سرد سو سرد ريگيسو مېلمه بم
د کلاکو کنکو ستو مېلمه بم
د غره پټه سرد پسرلو مېلمه بم
سرد د قطرب د سم رو مېلمه بم

ممم چې دلته ريگيسو او سپري
پټه دغه وېو کي ميسي و سړي
دغه حويل کي غرڅمي و سړي
هغه باب دغه ابي و سپري

برېښه لوگي شمه د خواو حوصلو مېلمه بم
غره د قدم لاندې کوي د برلو مېلمه بم

هغه و وړمې سردري ښکارېږي
دغه وړيڅي سمې شيې ښکارېږي

مکته په خوکه کسې بېرې سکر بېرې
وگوره چه د نننۍ سکر بېرې

رېگه بربر دوه وس دله د رېگو مېلمه يم
خار چې د بله خړوي د سگېلو مېلمه به

يخ يخ بادونه خار حاسره راسه
علی شورونه چار حاسره پېره راسه
بول سا بستونه چار حاسره پېره راسه
د حاسره چار حاسره پېره راسه

دا چې په سره سره راغلي د مړيو مېلمه يم
دا چې په سکمه سکمه لارې د حسو مېلمه به

چې هواگي مستې مستې شولې
دلته بحري حوحي حوحي شولې
د بحري رلي پرانستې شولې
چې رڼې ولدمه سوخي شولې

عزیزه څنگه د حب او د پښو مېلمه يم
ارمن سب به ترېنه څمه د لمحو مېلمه يم

قطعه

سې نه تېه ساردرانه
سورمنه د ساردرانه

د دې غرو سوجا مونی -
د سمور می پنه لاره راشه

موږ ټول پنه یوه هیسه گډه کار یو
سه سکرده و سه په ډگه سه په حارو یو

موږ د ټول استایب نه مخ منس یو
هېڅ نه هېڅه د شن سترگو کسی حار یو

دا مام چي ماريگر نه غاړه وځي
ستا يادونه مې ځيگر نه غاړه وځي

د سپوږمۍ درېر نه معلوم شه
د هديره پته مېرته غاړه وځي
پسرلي په ريځي رڼې راماب سه
ميدان د سترگو شره غاړه وځي
لرو ورو يوه ورځ نه داسې رسي
چي کابل نه پېسور نه غاړه وځي
هم هغه خلق د کلي درپه درشي
چي د سرو گڼو کوگر نه غاړه وځي
وځي وځي بخښو ورو سمه وځي
نکلي موږه سره چرته غاړه وځي

غنم ريځه ساره سب د رپه دپاره
غرمز ستا سوتول تيرته غاړه وځي

یو یاد

ددی ماہنام پہ نوم
 د چا د خنوسورے
 لکہ سکی نہ ورس
 سرہ لوپتہ خورہ کری
 لمبہ لمبہ گوتونہ
 شاعر زر گئے غلووم
 یادونہ وہی چہری
 د چا د راز خبری
 د مینہی دکھی وعدی
 ہمدہ پہ چہہ چہہ
 پتہ د سونکی پہ سوری
 خوہی خوہی خبری
 حدی حدی خبری
 خشک پستی خبری
 نہ علی علی زہ

پتہ ساہ نیولی ژبہ
 راتہ حالونہ وائی
 د ویر ژرلی کلی
 د رپہ حودلی ژوندون
 حوصلی پاسہ پاسہ
 لہوتوب ولتوہ
 رلمبوت سیرے نہ تنی
 زہ ورتہ خہ اووایم
 بادہ پتہ مخہ دی شہ
 زما رنہ فکرونہ
 واخلد خانہ سرہ
 جانان تہ غلی وایہ
 ہعہ لو طوہ می ہ د
 کلک فسموہ می ہ د
 زما نہ، نہ ہیر ہیری
 خزان خیلہ کوخی
 ستا بی گلونو اوریل
 ستا بی سری ملگرے
 لنڈہ دا خان سرہ بہ

سمسور سپرلے درولم

جاسہ بکہ سورہ شچہ دہ مانہ مہ شرمہرہ
رمور د دواپو سو حدہ دہ مہ مہ شرمہرہ

خو بی ر و سیدہ مسرپ د ر لمستوب د مہ کپہ
سہ سعلوب دی ر لرلہ دہ مہ مہ شرمہرہ

شوہی ر احو حسی ک۔ سہ ر۔ سورسہ راولہ
د و ر حطف مسی چہ دہ مہ مہ مہ مہ

عبری ر اواجوہ د سور د بہلہ مہ مہ
سہ خودی کپہ قصہ دہ مہ مہ مہ مہ

یہ لہوئی مہ حول کسی خہ لہ سہ پیسی کوی
حیا دی پسرہ پستہ دہ مہ مہ شرمہرہ

د تومو نو گما نو نو بد بسو کلی کسی
عزیرہ خومرہ عجیمہ دہ مہ مہ شرمہرہ

د ملگری نصیر خیم په یاد

رڼا ملگره د لاري مې ليدلې نه وې
خوبه کي ميسي لاس پيولې درله راوسمه

رڼا و سنا پروښه ده ده ته سر نه دې په خه شو
س دې نه قهر دهغي خدي گډه شدمه

...

د ډاکټر نجيب په مرگ

خوبه ده کسي چې دې زور دهغو کور دې
د ملگرو ملتو به مې رډتور دې

د کجرو سامر خېو په ډالرو
چلو ورونيو نه د رکړې سکه ورور دې

لویہ

بہ دی پستوں کلی بہ رسی فیہ مہوہ
 نوضوہ مہ مہوہ
 دیسی بہ مہ حلیہ ار یوہ
 لوظونہ مہ ماتوہ

د بسمود حقیقہ دے
 سو رادی رمور فطرب دے
 د علامی بہ مو فرب دے
 ہسی بہ ہر خد بہ دی ونی فساتوہ
 لوظونہ مہ ماتوہ

خنگہ پستوں مار بگرے دے
 وعدی رایہ دی کرہ سپر لے دے

سترگئی نہ لارہ درتہ رر گئے دے
 د گورے د پیر ملامے دے
 چہی پستہ وی سو وعدہ سورہ کو سہ
 لوظونہ مہ ماتوہ

دلہہ کسی حارہ پالے کبری
 حو سو حارہ گئیے کبری
 د مہی سو پالے کبری
 حارہ سس نہ چرہ سترگئی لگو سہ
 لوظونہ مہ ماتوہ

داتہ ددعہ حیر دے
 کلی نہ پتی کہ سسور دے
 پسوں کہ لردے و کہ سردے
 سوئی قیوں یو ہی دسور دے
 غریب کوی درتہ حولی و متوہ
 لوظونہ مہ ماتوہ

راجنہ مینہ

د درہ نہ ورن کسیر کسی
 د چا د مینہ شور دے
 سلگی سلگی مینہ دہ
 خہ لہونی مینہ دہ
 داسی چرچقی کوی
 د ضبط بندونہ شلوی
 داسی باغی حدسی دی
 داسی باغی فکرونہ
 د رپہ کوخپ دکہ دی
 چارچاپہرہ
 پہ هنگامو د مینہ
 نعرے سوری وہی

د سرو تہری چغی
 زلمے زرگے و بخوی
 علام قانون نہ منی
 سادہ بادہ دنیا کنبی
 ہفہ د مکر قانون
 ہعہ د جبر قانون
 جانان پے جار عواری
 یا خان پے دار عواری
 خوا

چی دا د چامینہ دہ
 رست رشتیا مینہ دہ
 زوید لہ زوید وں نبوی
 پہ مرگوسی گوگل کسی
 سورہ مرنی گوگل کسی
 یو لہوتوب خوروی
 پے دروازو د ذہن
 پے بر لکو د احساس
 رایبوی نبوی حدسی
 پے چعو چعو

په تاوه تاوه

دا تول رسمونه شري

دا رواجونه شري

تبرې تبرې وهمونه

د بې وسې خپسه

پاسي د ژوند د مري

اوس د هښ زړگي

په يچه يچه سيمه

د سې ډيوې بلې - ن

مينه گرمه ورتنه

چې دا د چا مينه ده

ډېره رښتيا مينه ده

د نادانی ہعہ بیضی د گوسو وویلی
خو مرد خوڑی خوڑی لمحی د گوسو اوویلی

ما حیلولی وپی ت مردے کولم سنا
سنا سنا سنا سنا سنا سنا سنا سنا سنا

چی رلمسوت او لبوسوت ر مردی سی نہ شو
ہعہ حمار ہعہ سنی د گوسو وویلی

رہ د حالاتو سور رہ نہ سنا بیولے سنا ایم
ست ہم باروہ ہم بحر د گوسو اوویلی

وس پہ دی کلی کسی ہر خوک د خار حیرہ کوی
عرزہ بارہ بار سی د گوسو اوویلی

نا نشه نشه کل
ما پنه لپو ليو حکل

دغه سوس د د ديب
په رده هېچ نه کړه سس

رېب ژوند کسې خوشحالي
په سخر کسې لکه گل

د خواصې خوږې قيصې
په پيرې کسې په دول

خو مرده نه لگي اشنا
سسو کسې ته درنل

ســنــد ســوــه اداگــي
ســي دوسي زمــ عــرل

حېل عمل د لاري مل
مــ کړلــي مــ رــل

پــد کــري حــرتمــه
د غريــر ســه ســان رــل

کله کله سترگې پوروه
کله کله روپه تحسوه

سه جاسه دومره خوږه
م جرت په هر ديدوه

د ليدنه د مېلمه
سه خنده خوښه راښه

ست ست نېوښونه مېله کوه
م د سکو کلي به بوخه

باله به راوپمېه لويېه
لاپمېه د غارت ته کوه

ره ترې غرنو به خوږوم
سکليه لوڅو به مېاتوه

و سو پیرلی بہ ہر کلے
شاہ لبوئی راہو لہوہ

راغے بہ شہو شہو بارن
خن رہا شہری کسی نہوہ

یہ رہہ دا پردی راہیلوہ
میں لاس سولہ گر خہوہ

نہ کبری عریزہ بہ مہ
کوہی مہ رو بہ سہری کوہ

کہ وطن دے کہ حار
سو مہی روح دے سل مہی حار

د سب سب دے لو گے
دادا سب دے فرس

غریبی دے سب سب
سب گیلے دے دے

رہ دے سب سب سب
رہ دے سب سب سب

کہ سب سب کسی دی مہی
پہ مہی کسی یخراں

د لہوے لہوے لہوے
لاہوے لہوے لہوے

یستو حوا منا یہ سیمہ
شبل سیمہ دودہ ررون

د یود حرد و و ر
رہ ہم رمکہ یہ سمن

یسو پ گل ر سہ و نیل
سیتہ عر سیر رما پد شان

قطعه

بومی د اوسکو اسونو او د سلگو طلسمونه
 بل می بیمگری رسونه و د سن لاسونه

حالی لاسونه وسدنه بانی دست کسی
 باد ز پیر گئی می ره غوی ریگ یه ر - ح - به

قطعه

باله به خنک لوتیه راوپر مه
 چپی د حیب به سری کتل پتوی

گلہ قسم دے چپی واس رسر خمه
 پنه سور سپرلی به چیل وریل پتوی

لوبه

ريگه د سي وحب کسي لاري ن گل سوي
بيکيانې گل شوي
بيکيانې گل شوي

دا حې زېرمه
دومره دوه زرمه
د غرمې له بيه له ماته سل سوي
بيکيانې گل شوي

د نه مې حې نوي دي
خه چي دي نه شوي دي
رځ دي د سرگو ارغې نه مې گوگل شوي
بيکيانې گل شوي

د لاسه ننگي جوړه
 د لاسه سالي جوړه
 د سر غږې وړشي سمد خارگل شوي
 بيکيانې گل شوي

موسم جوړه ولسي
 محسوسه ولسي
 سره د سره دې د مېني گل شوي
 بيکيانې گل شوي

د ڏلبو سوڀ چٽي پنه ما راځي
کله کله ڄار پوري ڄم څي

ورنه رښه پنه مټي او وانه
څر څر مټي کلي ته اڻسار څي

هر ځا به څر څر څي وکړمه
ماله به دروي و نه رښه څي

څا څکي سوڀ شولي جيري به څه
پار مټي پنه ځا څي څا څي

څر څم څه څي څي څه څي څي
سور څه څي څي څي څي څي

ب به ورته څي څي څي څي څي
څا څي څي څي څي څي څي

حي وطن در به باد بري مسافره
بيا به باد خنكه بر بري مسافره

مردني سمين حرمين دي نوره شوه جان به
خنده دي هم بر بري مسافره
مردگه ده ديار دوزخې ر علي
بيا به باد بري مسافره
و به واسعه د سې کور و به
يسردي حلق به خيلري مسافره
هله روح هه نسوي نني د يره سره
لېووي دلته ر غبري مسافره
د ماسي بر کي مارد در به و به
شل خوړ و به ر بهرن مسافره
د خوړ و بېگ و مومو چايي بر به ده
ساک شه روح ډوډي پخبري مسافره

ستا غر بر سمي مسومه کور به ر غي
خپل پچي تري ح بر بري مسافره

قطعه

حرد دے يو حل به مرد گلاں شي بيسي ويې دى
د سستو ر لمو ر گوښو كې تودې ويې دى

د وطن ب وي چي علاله به نې سياله به شي
د مردور سو . دهق ب سو برگسي ويې دى

لویه

به چل رښمن پروسی به به مع نیوسه
 وډ کسې وری ټولویه وډ کسې وری ټولویه
 خدا به د جیت په سرو غرمو کسې
 جی انده ګر جی ک پرو کسې
 مېې راسکلی لاجی سې ګر خویسه
 وډ کسې وری ټولویه وډ کسې وری ټولویه
 ورد اسمد به راوړی
 مرغی په وسو کسې پتېری
 لوري محی جیلې وررې غرویه
 وډ کسې وری ټولویه وډ کسې وری ټولویه

ل د س ر س د س و ر و س

د گو گوش ت و و ا و س

شیور نہ میسی کسی چیل ا رہا نہ کو نہ

و د کسی وری بولوسہ و د کسی وری بولوسہ

حیی د و س س حوش حاشری

د و ر و ر و د د کسی سہ کدوری

خپلی وروند ا ر نہ نہ حس و ر کو نہ

و د کسی وری بولوسہ و د کسی وری بولوسہ

دِ حَسِی سِی مَحَالِہ گِرِ حَمِہ
بِ سِی لَمُولِہ گِرِ حَمِہ

شِرِدِ کُوحِہ ہِرِدِ لَارِدِ بَرِہ
مِی 'ا'ہ دِ فِ لِہ گِرِ حَمِہ
سِی سِی مِی دِ اِوِہ وِوِہ
حُوبِہ رَاحِی مِہ گِرِ حَمِہ
سِکِلِہ سِی حَمِہ کِسی سِی وِہ دِی
رِدِ حُورِومِ حَالِہ گِرِ حَمِہ
ہِ حَمِہ سِی وِوِہ وِوِہ
عِوِوِہ کِسی حُوبِہ لِہ گِرِ حَمِہ
گِرِہ بَرِدِ لَارِدِ تِہ عِوِہ
حَمِہ یِی رِہ لِہ گِرِ حَمِہ

سِن دِ غِرِوِوِہ سِی رِہ یِہ
رَاشِہ مِی وِوِہ گِرِ حَمِہ

د جوسى هعه وحبسه
د سار سو محفلو سسه

سسه سسه سسه سسه
د سگه سسه سسه سسه

و وري هسه ولسي ڪسري
چسي سري ولسي ساره سسه

سسه سسه سسه سسه
د سسه سسه سسه سسه

دادى وگوره سسه شو
دادى رعلل ست يدونه

چا چا سرد ساسا سستوبه

د ساسا ساسا سستوبه

د چا چا دلوري ساسا

د چا چا دلوري ساسا

ساسا ساسا کلي کلي چا چا

ساسا ساسا کلي کلي چا چا

سور ساسا کلي کلي چا چا

سور ساسا کلي کلي چا چا

قطعه

سہ د خاں سی رہ دیار رہ د چھان سہ

مہ سہ دی سہ دی سہ کپہ سہ سہ

سہت جنگل دے رہ کلیے وطن سہتہ

خاور سی رورور نی رہا سواں یم

دا سوتې گورج کوی
 هون سې وحوړې مساح کوی
 لگېږې کرومکې دی
 دا خلق سړې ریح کوی
 سس د متیور ورمو ریح پکې حور ده ده
 ستاد کلی لاره ده

کړه کور سوږې کوی
 سره کوی حمای کون
 سعلې سړې حوی
 سې سې ډوډې نه
 ربه سې د سړې د سې نه شوه ده ده
 ستاد کلی لاره ده

کلی کمې چې لگ سغه
 حان سره په جنگ سغه
 رته سادو سې سغه
 پور لاجې لوگ سغه
 هر د سولمجه مې شې سادو سې سغه ده ده
 ستاد کلی لاره ده

بدلون

د ر م م د س ع و ر ج ع س ه

د ر م م د ز ر پ و ر د ع

د س و د د ا س م ا ن د ع

د ز ر د ح و د ن ی — و ا ر ر د ع

که س ر ی م ر م ه که س ر ی م د ه

د ب ط م — ه ب د ل و م ه

د ب ط م — ه ب د ل و م ه

د ی ب ط م ک س ی و ح س و ه

د ی ب ط م ک س ی ف ر س و ه

د ی ب ط م ک س ی ظ ل م و ه

د ی ب ط م ک س ی ر ی خ ب ر و ه

ژ و د ه خ گ ه ب ه ر و م ه

د ب ط م — ه ب د ل و م ه

دا نظام جو حور دے
 ہسر و گہرے سری حور دے
 دے دھبی سے ہیکر دے
 دے کافر دے دے کافر دے

حار سے نہ رہے حور و
 د نظام سے بدو و

د نظام سے قتل دے
 سہ شہل سے قتل دے
 ورور قتل سے قتل دے
 د حیل روئے رہا سہل دے

د رہی سے بدو و
 د نظام سے بدو و

د نظام سے ورد لاد
 ہر د حور سے ورد
 ہر د ورج سے ورد
 ہر د سے ورد

حیل سے ویسی سے شہد
 د نظام سے بدو و

د بظاہر حوسری حور دے
 حید کرے ورور دور دور دے
 روسی سردے د چیلی سوز دے
 بس ہمہ دار سے سوز دے
 سور سیر لے سے رومہ
 د بظاہر سے بد تو مہ

پښتانه یادونه

ست یادونه پښتانه دی
 ما سره مینه پالی
 لارې د زړه پېژنی
 درانه کاته پېژنی
 هغوی سرې هم پوهی
 څنگه چې ده پوهی
 چرته د مینې گریوان
 ریڅې ریڅې نه شی
 چرته د مینې دستور
 ټوټې ټوټې نه شی
 ځکه خو پرله پسې
 ماله والی راوړی
 په تور ما بنام راشی

خوبو به و تحسوی

سز ز برک پده وحی

د عور حری و کړو

د د موسی به مور کسی

هغه رپې حری

د دحی مسې حری

برده رسنه

پښتونولی پیژنی

مینې له مینه راوړی

به حار بدل به برپردی

مبه کسی چل به برپردی

داسې ساده یادونه

څنگه چې زه ساده یم

زما د ژوند ملگری

زمونږه کلې کېږی

تیوس پوښتنه کوی

ما سره شپې تېروی

پاکې جذبې گرموی

فراق لولو لولو کړی

ناقلاری اوده کری
 سستور رپگیے خوشحال شی
 چیلې تسمې لری کری
 رازونه تول پرانیزی
 عبری حوری و ری کری
 داب تریا احساس مې
 سم لہونے د مینې

ستا د یادوتوپہ شان

ہندارہ

گمان حرام دے
 شک بزدلی دہ
 وہم گناہ دہ
 کدہ داروغ وی
 تہ نہی ہی پتہ
 تہ دروغزن ہی
 پتہ زہرہ حیرن ہی
 پتہ زہرہ خیرن ہی

نو

زہ گناہگار شوم
 پتہ پیستو خوار شوم
 د روح بیمار شوم

حوا

کہ دا ربتیا وی

احساس دے غل وی

خلوص دے شل وی

رہے کسی دے تل وی

نوت رہے رہے رہے

سسور سسور

ح رہے

د شېر علي باج به باد کسي

سر داد سید داد بسوی و
حد بسوی و فلاح و

مرگ نہی ہے مہی سے، سولے
سیر غیبی، حجابِ روبرو

قطعه

پس با عروسیه دسوری و سرادی
مور جمل میجلی روایت سردهو که کری ده

د جنت دیوړه سیمه حواله پرته ده
بستونو یحي حربه خودکشته ده که کړي ده

نہ جاسکے : جنہاں تک ضرورت ہو جسی راۓ

د چپېر كچه دې سادې لکه سر د پوځي رايه

[illegible]

خود سینه او را بر روی یک سر در چوب می‌آویزد

وہم ذریعہ لاری سے بن سواری

مقیم دور سے ڈگریں عکس میں دیکھیں

قصه پرد دلجوویه م سري مه گرمه

سید سمگیری یہاں علم سرمد یوحیائی پر مشتمل

گزاره رح - جنبه حی : لازمی مکتبت و دلو

زیر گھوڑے چیل مہربان غم سرور بوجھ ہی رہا

حقوق ملی لازمی غریب مسرد اور دیہ ورد

کلیکے ہمتہ حیران عمہ سرور یوحانی ۔ شہ

سر راجہ لہوے لہوے لہوے لہوے

دری دری پری پری پری پری

سر ولسی ولسی ولسی ولسی

رما رما رما رما رما رما

رما رما رما رما رما رما

رما رما رما رما رما رما

در کالی کالی کالی کالی

رما رما رما رما رما رما

رما رما رما رما رما رما

رما رما رما رما رما رما

وگورہ دی لہوے لہوے لہوے

رما رما رما رما رما رما

گر به باده سبزه محبه ما گران دی
گهی سبزه دحمه بی سر در قفسان دی

په خو و رحو کسی به نه سی ما باماب کرم
سبزه شمویه به ما نه نه به بان دی

نه ما به روحی شوی حوری موی
حوسا لیرده نا و ریخی نه بان دی

شبحه باده سبزه مارغه بری به چور لیری
نه حوری نه وصا او نه هجران دی

اد گاهی بی سدری کپنه عریه
گلان محی یونرم به سر جان دی

کرم رزمورد مہی علامہ دے
سودہ نری سپر سو و سومب حار دی

دا حی دلہ تہ مہ وقت غورم
دارم جا لوسہ حومرد سومب دی

حو حی حہ وطن تہ و مہ ول دی
عبر حہ دغہ سورم باران دی

د بینظیر بو تو پۂ یاد کنبی

جی کردار نی بینظیر وو
جی جرات نی بی مثال وو

پۂ دی غونڈہ ایشیاء کنبی
علامت د اعتدال وو

کہ مشرق دے کہ مغرب دے
تول پۂ چغو چغو ژاری

د غیرت مجسمہ وہ
ہم جلال وو ہم جمال وو

وی ہفہ دہری پختی سترگی
غٹی اوپدی نشی نشی سترگی

د منینانودا دستور منمہ
کوی پے سترگو کینی وعدی سترگی

قسم دے نہ ہر پری نہ ہر پری
خوپری خوپری خوری وری سترگی

چی پے یوہ کتنہ زپہ تختوی
داسی راپہنی شولی غلی سترگی

زمونر پے چم کینی پرگنی سترگی
ستا تور بخنی خماری سترگی

عزیزہ اووایہ پے جار اووایہ
زما د ستی ژوند دمی سترگی

چي رات پڻ ورتي زما خودداره سر شنه
گرانه ياره محبت دي زورور شنه

اوس به کوم خاني وي نه کومه باندې لڙ شم
خامخا به چرته ناست وي سازيگر شنه

چي مي وگوتل احساس را کني راوين شنه
شيخه اوس مي ايله عقل برابر شنه

ستا دا وارڊ ڪاينات به پري لمبه شي
ڪه يو آه مي نه ڏيگي نه رابهر شنه

دا اعلان ۾ بازارونو ڪني پڪار ڏي
چي عزيز ڏ لڙيا نو سر لڙيگر شنه

که دی د سمي که د غرو ټيکلي دی
 ټوله دنيا کښي پښتانه ټيکلي دی
 خیر دے د بل چانه پوښتنه وکه
 خما پرېتونه سنا بانه ټيکلي دی